

ne Dansk Røde Kors inddraget i dette arbejde, f.eks. ved at indkvarteringsstederne selv får den fornødne sundhedsfaglige ekspertise. Socialdemokratiet vil følge udviklingen omkring Flygtningenævnet, herunder især med henblik på at se, om den nye beskikkelsesordning indebærer, at man lever godt nok op til kravene om uafhængighed af ministeriet.

Socialdemokratiet finder det tilfredsstillende, at ministeren, under samrådet den 8. april 2005 om indholdet af de vurderinger, de danske udlændingemyndigheder skal foretage sig for at sikre, at de internationale konventioner vedrørende »familiens enhed« overholdes, i relation til Den Europæiske Menneskerettighedskonvention artikel 8 har svaret, at ingen offentlig myndighed må gøre indgreb i udøvelsen af retten til familieliv, medmindre det er i overensstemmelse med loven og er nødvendigt i et demokratisk samfund af hensyn til den nationale sikkerhed, den offentlige tryghed eller landets økonomiske velfærd, for at forebygge uro eller forbrydelse, for at beskytte sundheden eller sædeligheden eller for at beskytte andres rettigheder og friheder, og at danske myndigheder i sager om ægtefællesammenføring skal overveje, om artikel 8 kan have betydning for sagens udfald.

Endelig ønsker Socialdemokratiet at understrege børns ret til »familiens enhed«, som det fremgår af svar på spørgsmål 29, almindelig del, hvor det gentages, at børn har ret til at søge om opholdstilladelse hos en herboende forældre efter udlændingelovens almindelige – og i sammenligning med betingelserne for ægtefællesammenføring samlet mere lempelige – regler.

Et *mindretal* i udvalget (RV, SF og EL) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling.

Det Radikale Venstres medlemmer af udvalget gør opmærksom på, at regeringen og et flertal i Folketinget i 2002 vedtog en lov, som var i strid med menneskerettighederne. Med lov nr. 365 af 6. juni 2002 blev det slået fast, at flygtninge, som havde giftet sig efter flugten, ikke kunne have en »berettiget forventning« om at kunne optage et familieliv i Danmark. Den naturlige konsekvens heraf var, at man i Udlændingestyrelsen ophørte med at gennemføre sikkerhedsvurderinger for den pågældende gruppe flygtninge, med alvorlige konsekvenser til følge. Familier blev nægtet samliv i Danmark, uden at det overhovedet blev

vurderet, om de sikkert kunne optage et familieliv noget andet sted. Familielivet blev reelt umuliggjort. Europarådets menneskerettighedskommissær Alvaro Gil-Robles og Institut for Menneskerettigheder kritiserede denne praksis, og resultatet er nu blevet, at Udlændingestyrelsen har genoptaget omkring 40 sager. Man kan kun undre sig over, at ikke samtlige afslagssager, hvor den herboende oprindeligt har fået opholdstilladelse som flygtning, genåbnes. I samtlige disse sager fandtes nemlig en overvejende risiko for, at den herboende, uanset om vedkommende i mellemtiden er blevet dansk statsborger, fortsat risikerede asylrelevant forfølgelse i hjemlandet, og at et afslag derfor ikke viste det nødvendige hensyn til familiens enhed.

Med nærværende forslag til ændring af Udlændingeloven indskrives det i bemærkningerne, at flygtninge skal have ret til familiesammenføring i Danmark, såfremt det konstateres, at der eksisterer en fortsat asylrelevant forfølgelse af flygtningen i hjemlandet. Med andre ord skal der nu (igen) foretages sikkerhedsvurderinger. Dermed slår et flertal i Folketinget fast, at den lov, som blev vedtaget i 2002, var i strid med menneskerettighederne, og at der altså ikke bare var tale om, at embedsmændene forvaltede loven forkert: Det politiske ansvar slås fast! Det Radikale Venstre håber, at disse betragtninger vil indgå i den politiske og juridiske proces i forbindelse med placering af ansvar, når den danske regering – med stor sandsynlighed – taber disse sager ved Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol. Det er beklageligt, at regeringen ikke allerede nu påtager sig ansvaret for fejlen og udbetaler den nødvendige erstatning til de mennesker, som i en periode har været nægtet et familieliv, og som har levet med stor usikkerhed om, hvorvidt det nogensinde ville være muligt for dem at blive forenet som familie. For visse flygtnings vedkommende har dette haft store psykiske men til følge. Det Radikale Venstre opfordrer regeringen til at tage det politiske ansvar for loven fra 2002, i stedet for at forsøge at dække sig ind med ord som »praksisændring« og »tydeliggjort retsopfattelse«, som antyder, at problemet udelukkende har været af en forvaltningsmæssig karakter og dermed har været forvaltningens ansvar. Embedsmændene administrerede efter den lovgivning, der var dem givet. I den stod det, at flygtninge, som ikke var gift før flugten, ikke kunne have nogen berettiget forvent-